

HU

HU

HU



AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 30.4.2009
COM(2009) 203 végleges

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

**a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről
szóló 2003/41/EK irányelv (IORP-irányelv) néhány fő eleméről**

(előterjesztő: a Bizottság)

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló 2003/41/EK irányelv (IORP-irányelv) néhány fő eleméről

(EGT-vonatkozású szöveg)

1. BEVEZETÉS

Az IORP-irányelvet (a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló 2003/41/EK irányelv) 2003. szeptember 23-án tették közzé a Hivatalos Lapban és a tagállamoknak 2005. szeptember 23-ig kellett átültetniük. 2007-ig valamennyi tagállam bejelentette végrehajtási intézkedéseit, bár jelenleg még folyik két, nem megfelelő átültetés miatti jogsértési eljárás.

Az IORP-irányelv négy fő elem tekintetében jelentéstételi kötelezettséget állapít meg a Bizottság számára. A 15. cikk (6) bekezdése előírja, hogy rendszeresen, legalább két évente jelentést kell készíteni a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozó szabályokról. A 21. cikk (4) bekezdésének megfelelően az IORP-irányelv hatálybalépését követő négy éven belül jelentést kell kiadni a befektetési szabályok alkalmazásáról [a) pont], a nemzeti felügyeleti rendszerek kiigazítása terén elért haladásról [a) pont] és a határokon átnyúló letétkezelésről [b) pont].

Bár az IORP-irányelv azt írta elő a Bizottság számára, hogy 2007 szeptemberében terjessze elő a biztosítástechnikai tartalékokról szóló első jelentést és a másik három fő elemhez kapcsolódó egyszeri jelentést, azonban sok tagállam későn ültette át az irányelvet, és ez megnehezítette, hogy az előirányzott időtartamon belül elkészüljön az említett négy előírással kapcsolatos gyakorlati tapasztalatokról szóló bizottsági jelentés. Ezért az európai biztosítási és foglalkoztatónyugdíj-bizottság (EIOPC) 2006. április 5-i ülésén megállapodtak a tagállamokkal arról, hogy az előírt jelentések 2008-ban készülnek el, miután az európai biztosítás- és foglalkoztatónyugdíj-felügyelet bizottsága (CEIOPS) előzetesen megvizsgálta a végrehajtással kapcsolatos fő kérdéseket.

Emellett – bár az elmúlt néhány évben jelentősen emelkedett – még mindig alacsony a több országra kiterjedő nyugdíjrendszerek száma. A CEIOPS által nemrég elvégzett felmérés szerint 2008. június végén az Európai Gazdasági Térségben 70 esetben lehetett határokon átnyúló tevékenységről beszélni, 21 fogadó tagállam részvételével¹.

A Bizottság kérésére a CEIOPS foglalkoztatónyugdíj-bizottsága (OPC) bekapcsolódott az IORP-irányelvnek a tagállamok általi tényleges végrehajtását

¹ A CEIOPS 2008. november 11-i jelentése: „2008 Report on Market Developments” (2008. évi jelentés a piac alakulásáról) az alábbi weboldalon olvasható: http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/reports/OPC-Report-Market-Developments2008.pdf.

értékelő széles körű tényfeltáró vizsgálatba. Ezzel kapcsolatban szem előtt kell tartani, hogy az IORP-irányelv minimális harmonizációt ír elő, és így az átültetés során számos területen mozgásteret hagy a tagállamok számára. Az OPC munkájának eredményeit az IORP-irányelv végrehajtásával kapcsolatos fő elemek első felülvizsgálatáról szóló, 2008. március 31-i jelentés (OCP-jelentés) [„Initial Review of Key Aspects of the Implementation of the IORP Directive” (OPC Report)] foglalja össze².

Az OPC-jelentés foglalkozik azokkal a fő elemekkel, amelyekről a Bizottságnak jelentést kell tennie, de nem csak ezekre korlátozódik. Az OPC-jelentés megállapítja, hogy bár jelentős eltérés van a tagállamok között az IORP-irányelv fő elemeinek értelmezése és végrehajtása tekintetében, kevés bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy ezekből a különbségekből komolyabb problémák származnának. Ezt és az IORP-irányelv alkalmazásával kapcsolatban szerzett, csekély tapasztalatot tekintve az OPC-jelentés úgy véli, hogy jelenleg nem indokolt az IORP-irányelv módosítása.

A CEIOPS 2008. április 2-án terjesztette elő az OPC-jelentést a Bizottságnak, amelyet az EIOPC 2008. június 27-i és november 26-i ülésén vitatott meg. Az eszmecsere nyilvánvalóvá tette, hogy a tagállamok összességében egyetértenek az OPC-jelentés következtetéseivel és a Bizottság szolgálatai tudomásul vették, hogy a tagállamok túlnyomó többsége elfogadta a CEIOPS azon ajánlását, hogy jelenleg nincs szükség az IORP-irányelv jogalkotói felülvizsgálatára³.

Ez a jelentés az eddigi eredmények alapján és az IORP-irányelvben a Bizottság számára előírt jelentéstételi követelmény teljesítése céljából a továbbiakban az alábbi fő elemeket érintő bizottsági álláspontot részletezi: biztosítástechnikai tartalékok, befektetési szabályok, a tagállami felügyeleti rendszerek kiigazítása és a letétkezelés. A jelentéssel a Bizottság csak azon jelentéstételi kötelezettségeit kívánja teljesíteni, amelyeket az IORP-irányelv a négy fő elem tekintetében számára előír. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket érintő más fontos kérdések kapcsán felmerült esetleges jogszabályi módosítások szükségességét – különösen a szolvenciaszabályokkal kapcsolatban – a Bizottság külön vizsgálja meg⁴.

2. BIZTOSÍTÁSTECHNIKAI TARTALÉKOK

Az irányelv 15. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a Bizottságnak jelentést kell kiadnia a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények biztosítástechnikai tartalékainak kiszámításával összefüggésben a határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozóan⁵.

² A teljes jelentés elolvasható a CEIOPS honlapján:
http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportIORPdirective.pdf.

³ Az EIOPC dokumentumai a Bizottság weboldalán érhetők el:
http://ec.europa.eu/internal_market/insurance/committee_en.htm.

⁴ Az említett munkával kapcsolatosan további információ található az alábbi honlapon:
http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2008/occupational_retirement_provision_en.htm.

⁵ A 15. cikk (6) bekezdése előírja, hogy „[a] biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozó szabályok további, különösen a kamatlábak és más, a biztosítástechnikai tartalékok szintjét befolyásoló

A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények biztosítástechnikai tartalékai kiszámításának vizsgálatát az OPC kezdte meg, majd a CEIOPS szolvenciával foglalkozó albizottsága (Solvency Sub-Committee (SSC)) folytatta részletesen. Az SSC munkáját az európai foglalkoztatóinyugdíj-rendszer teljesen fedezett biztosítástechnikai tartalékairól és biztonsági mechanizmusairól szóló, 2008. március 31-i felmérés (SSC-felmérés) [„Survey on fully funded, technical provisions and security mechanisms in the European occupational pension sector” (SSC survey)] összegezte⁶. Ez a felmérés részletes és átfogó képet ad a tagállamokban működő foglalkoztatói nyugdíjalapok esetében alkalmazott értékelési feltételezésekről és biztonsági mechanizmusokról. A biztosítástechnikai tartalékokkal összefüggésben hangsúlyozza, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények a biztosítástechnikai tartalékok meghatározása során eltérő módszereket és feltételezéseket alkalmaznak az egyes tagállamokban. Ennek eredményeként a tagállamok között jelentősen eltér a biztosítástechnikai tartalékok nagysága az összehasonlíthatónak tekinthető nyugellátási kötelezettségvállalások tekintetében. A biztosítástechnikai tartalékok szintjét az egyes tagállamokban többek között az alábbi fontos tényezők befolyásolják: az alapul szolgáló értékelési feltételezések, különösen a kamatlábakkal és a halálozással kapcsolatos feltételezések, valamint az infláció jellege és a nyugellátás indexálása.

A CEIOPS 2008. április 7-én terjesztette a Bizottság elé az SSC-jelentést. A Bizottság üdvözli az SSC-jelentés megállapításait. A felmérés jó alapot jelentett a Bizottság által 2008. szeptember elején megkezdett nyilvános konzultációhoz, amelynek témája a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények szolvenciaszabályainak (az IORP-irányelv 17. cikke) harmonizálása és a több országra kiterjedő foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények. A biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozó szabályoknak a határokon átnyúló eseteket figyelembe vevő esetleges további harmonizációja olyan terület, amelyre az említett konzultáció külön felhívta a figyelmet. A konzultációs időszak 2008. november végén zárult. A nyilvános konzultáció első következtetéseinek levonása céljából a Bizottság 2009. május 27-én Brüsszelben közmeghallgatást tervez.

A konzultáció és a közmeghallgatás eredményei segítik a Bizottságot annak eldöntésében, hogy terjesszen-e elő javaslatot a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozó szabályok esetleges további harmonizálására a határokon átnyúló tevékenységekre vonatkozóan. Ahogy általában, a Bizottság bármely javaslatát – a szabályozás javításának elvével összhangban – szigorú hatásvizsgálatnak kell alávetni.

feltevések terén esetleg indokoltá váló harmonizációja érdekében a Bizottság két évente vagy valamely tagállam kérelmére jelentést ad ki a határokon átnyúló tevékenységek alakulására vonatkozóan.” Továbbá: „[a] Bizottság javaslatot tesz olyan intézkedésekre, melyek szükségesek a kamatlábak eltérő szintje miatt kialakuló esetleges torzulások megelőzéséhez, illetve a nyugdíjkonstrukció ellátottai és tagjai érdekeinek védelméhez.”

6

http://www.ceiops.eu/media/docman/public_files/publications/submissionstotheec/ReportonFundSecMech.pdf

3. BEFEKTETÉSI SZABÁLYOK

Az IORP-irányelv 21. cikke (4) bekezdésének a) pontja előírja, hogy a Bizottság „jelentést ad ki, amely értékeli a 18. cikk alkalmazása [...] terén elért haladást”; az említett cikk a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó minőségi és mennyiségi befektetési szabályokat tartalmazza. Az elvégzett értékelés számos kérdést vetett fel.

Először, az OPC-jelentés megállapítja, hogy a 18. cikk (1) bekezdésében említett „óvatosság elve” sok tagállamban hatott a szabályozási keretre, és – bár a mennyiségi befektetési korlátok még mindig fontos szerepet játszanak – nagyobb figyelmet fordítottak a befektetési szabályok minőségi szempontjaira.

Másodszor, az OPC-jelentés rámutat arra is, hogy az azonos kibocsátóra vonatkozó szabály (18. cikk (1) bekezdés, e) pont) – amelynek célja az egy bizonyos eszköztől, kibocsátótól vagy csoporttól való túlzott függőség elkerülése – hatályának értelmezése nem egységes⁷. Emellett az azonos kibocsátóra vonatkozó szabályok konvergenciájának elősegítése különösen jelentős a határokon átnyúló tevékenységek esetében, mivel a fogadó tagállamnak lehetősége van arra, hogy bizonyos mennyiségi és minőségi kereteken belül a székhely szerinti tagállamtól eltérő befektetési szabályokat írjon elő a területén foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató úgynevezett „vendég” intézmények esetében (az IORP-irányelv 18. cikke (7) bekezdésének b) pontja). Ami a mennyiségi korlátokat illeti, megerősítést nyert, hogy a fogadó tagállam ezeket csak akkor alkalmazhatja a „vendég” (más tagállamban székhellyel rendelkező) foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre, ha ugyanilyen vagy szigorúbb szabályok érvényesek a fogadó tagállamban található intézmények tekintetében is. Ezért ebben az összefüggésben nem volt lehetőség az IORP-irányelvben kifejezetten részletezett korlátoknál magasabb korlátok alkalmazására. A minőségi korlátok tekintetében – azaz az IORP-irányelv 18. cikke (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott eszközkategóriák esetében – hasznos lehet hivatkozni más uniós jogszabályokra, például a MiFID-irányelvre⁸, amely meghatározza a pénzügyi eszközök, az átruházható értékpapírok és a pénzügyi eszközök fogalmát⁹.

Harmadszor, nem egységes a kockázatitőke-piacok értelmezése a 18. cikk (5) bekezdése c) pontjának alkalmazásában, amely megtiltja, hogy a tagállamok a területükön található, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények esetében megakadályozzák az ilyen piacokon való befektetést. Az OPC-jelentés ajánlásával összhangban és a Bizottság információi alapján további kísérletek történtek a kérdés tisztázására, és adott esetben egy 3. szintű CEIOPS-iránymutatás kidolgozására. Ez a további vizsgálat rámutatott arra, hogy a kockázati tőke tagállamonként eltérő fogalom meghatározásának oka a fogalom alkalmazásának céljában és hátterében

⁷ A 18. cikk (1) bekezdésének e) pontja előírja, hogy „az eszközöket megfelelően diverzifikálni kell olyan módon, hogy ne jöjjön létre egyoldalú kitettség egy bizonyos eszközbe, kibocsátóba, vagy üzleti csoportba történő túlzott befektetés által, illetve azt, hogy a portfólió egészében felhalmozódjon a kockázat. Azonos kibocsátó vagy ugyanahhoz a csoporthoz tartozó kibocsátók által kibocsátott eszközökbe való befektetés nem teheti ki az intézményt túlzott kockázati koncentrációnak.”

⁸ A pénzügyi eszközök piacairól szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 145., 2004.4.30.).

⁹ Lásd a MiFID-irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 17., 18. és 19. pontját.

keresendő (verseny vagy belső piaci szabályok, zárt vagy nyitott fogalom meghatározások, a kvázi sajáttőke-eszközök kizárása vagy bennfoglalása), és hogy a kérdés mindeddig nem volt hatással a határokon átnyúló tevékenységekre. Elméleti iránymutatás kiadása helyett a témát inkább tovább kell vizsgálni.

Negyedszer, hat tagállam él az IORP-irányelv 18. cikkének (7) bekezdésében említett lehetőséggel, vagyis fogadó tagállamként további befektetési korlátokat alkalmaz¹⁰.

Az OPC megállapításaiból kitűnik, hogy bár a befektetési szabályok alkalmazása eltérő, ez láthatóan nem hátráltatja a belső piac felé ható konvergenciafolyamatot, és a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények több országra kiterjedő tevékenységét. A Bizottság egyetért ezzel a következtetéssel és arra ösztönzi a CEIOPS-ot, hogy folytassa a kockázattőke-piacok és az azonos kibocsátóra vonatkozó szabály elemzését. Az utóbbi esetében további vizsgálatokra lehet szükség az önbefektetésre vonatkozó szabállyal kapcsolatban, amely korlátozza a támogató vállalkozásba való befektetést (18. cikk (1) bekezdés f) pont)¹¹.

A befektetési szabályok alkalmazásának egységesítése hozzájárulhat a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények portfólióinak biztonságához, minőségéhez, likviditásához és nyereségességéhez, így mind minőségi, mind mennyiségi szempontból javítva a foglalkoztatói nyugellátást az EU egészében.

A CEIOPS és a Bizottság továbbra is nyomon követi a befektetési szabályok alkalmazását, figyelembe véve a pénzügyi válság kapcsán levont következtetéseket is.

4. A TAGÁLLAMI FELÜGYELETI RENDSZEREK KIIGAZÍTÁSA

Az IORP-irányelv 21. cikke (4) bekezdésének a) pontja előírja azt is, hogy a Bizottság „jelentést ad ki, amely [...] értékeli a nemzeti felügyeleti rendszerek kiigazítása terén elért haladást”. Ebben az összefüggésben az IORP-irányelv 21. cikke (1)–(3) bekezdésének rendelkezései is jelentőséggel bírnak, mert előírják, hogy a tagállamok felügyeletei és a Bizottság szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy biztosítsák az IORP-irányelv egységes alkalmazását és megkönnyítsék a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények műveleteinek felügyeletét.

Az együttműködés elősegítéséhez a CEIOPS 2004 februárjában létrehozta az OPC-t. A bizottság – amelyben a Bizottság megfigyelőként vesz részt – munkájának eredményeként 2006 februárjában aláírták a „budapesti jegyzőkönyvet”¹². Ez a

¹⁰ A 18. cikk (7) bekezdése lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy a területükön foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató „vendég” intézményekre vonatkozóan kiegészítő befektetési korlátokat alkalmazzanak. Az irányelv szerint ezek a korlátok csak akkor elfogadhatóak, ha ugyanilyen vagy szigorúbb szabályok érvényesek a fogadó tagállamban található, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tekintetében.

¹¹ A tagállamoknak be kell tartaniuk ezt a szabályt, kivéve, ha az irányelv 22. cikkének (4) bekezdésében levő lehetőséget alkalmazzák.

¹² A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről szóló, 2003. június 3-i 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazása tekintetében az Európai Unió tagállamai illetékes hatóságai között különösen a határokon átnyúló tevékenységre vonatkozó együttműködésről szóló jegyzőkönyv („Protocol relating to the Collaboration of the Relevant

jegyzőkönyv meghatározza a felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket, valamint a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeletei közötti információcserét a több országra kiterjedően foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények esetében. A budapesti jegyzőkönyv az EU azon felügyeleti hatóságaira is vonatkozik, amelyek hivatalosan nem tagjai a CEIOPS-nak, így széles alapot teremt a foglalkoztatói nyugdíjak határon átnyúló felügyeletének további fejlesztéséhez.

A Bizottság üdvözli és támogatja azt a jelenleg zajló munkát, amelyet a felügyelők a budapesti jegyzőkönyv kapcsán, valamint a jegyzőkönyvre vonatkozóan végeznek, és amelyet az OPC jelenleg értékel azzal a céllal, hogy 2009 első felében a CEIOPS nyilvános konzultációt kezdhesen a felülvizsgált változatról.

5. LETÉTKEZELÉS

Az IORP-irányelv 21. cikke (4) bekezdésének b) pontja előírja, hogy a Bizottság készítsen jelentést a 19. cikk (2) bekezdése második albekezdésének alkalmazásáról. Ez a rendelkezés előírja, hogy a székhely szerinti tagállam kötelezővé teheti, hogy a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények letétkezelőt nevezzenek ki. Ebben az esetben azonban nem korlátozhatják a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket abban, hogy a 19. cikk (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően más tagállambeli, engedéllyel rendelkező letétkezelőt nevezzenek ki.

Az OPC-jelentés megjegyzi, hogy a letétkezelő kinevezésével, a letétkezelői szerep betöltésével megbízott testület jellegével, többek között elvégzendő feladataival kapcsolatban különböző megközelítések léteznek. Az illetékes hatóságok szerepével kapcsolatban is vannak különbségek, amelyek némelyike befolyásolja a letétkezelő kinevezésének folyamatát is. Az OPC azonban ezeket az eltérő gyakorlatokat nem tekinti problémának. Pillanatnyilag túl korai következtetést levonni arra vonatkozóan, hogy az IORP-irányelvnek a letétkezelésre vonatkozó rendelkezései okozhatnak-e felügyeleti problémákat, bár az OPC több olyan kérdést vet fel, amely további figyelmet igényel¹³.

Az OPC megjegyzi, hogy abban az esetben, ha a letétkezelő más tagállamban rendelkezik székhellyel, mint a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény, hasznos lehet erősíteni az intézmény felügyeletét végző hatóság és a letétkezelőt felügyelő külföldi hatóság közötti együttműködést (különösen akkor, ha a felügyeleti hatóság nem tagja a CEIOPS-nak), főként azért, hogy az eszközök befagyasztása esetén biztosítani lehessen az IORP-irányelv 19. cikke (3) bekezdésének megfelelő alkalmazását¹⁴. Ha a jelenlegi uniós jogi keretek között nincs lehetőség a fokozott együttműködésre, az OPC úgy véli, hogy ez okot adhat a jogszabályok módosítására.

Competent Authorities of the Member States of the European Union in Particular in the Application of the Directive 2003/41/EC of the European Parliament and of the Council of 3 June 2003 on the Activities and Supervision of Institutions for Occupational Retirement Provision (IORPs) Operating Cross-Border”) az alábbi weboldalon olvasható: <http://www.ceiops.eu/content/view/19/23/>.

¹³ Emellett a Bizottság a Madoff- eset kapcsán most vizsgálja azt, hogy a tagállamok miként hajtották végre a 85/611/EGK irányelv (UCITS-irányelv) elveit a letétkezelő kötelezettségei és felelőssége tekintetében. E munka eredményétől függően szükségessé válhat az IORP-irányelv vonatkozó rendelkezéseinek felülvizsgálata is.

¹⁴ A 19. cikk (3) bekezdése előírja, hogy „valamennyi tagállam megteszi nemzeti jogrendjében az ahhoz szükséges lépéseket, hogy a 14. cikkel összhangban megtilthassa a területén található letétkezelők által

A Bizottság üdvözli ezt az értékelést és ösztönzi a felügyeleti hatóságok közötti további együttműködést. Készen áll továbbá arra, hogy szükség esetén a CEIOPS mellé álljon ebben az ügyben. A jövőbeli módosítás szükségessége az európai felügyeleti rendelkezésekkel kapcsolatos általánosabb értékelés eredményeitől is függ¹⁵.

6. KÖVETKEZTETÉS

A négy fő elem tekintetében, amellyel kapcsolatban az IORP-irányelv előírja a Bizottság számára jelentés készítését, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nincs szükség a jogszabály azonnali módosítására. Ezzel a jelentéssel azonban a Bizottság csak az IORP-irányelvben előírt jelentéstételi kötelezettségeit kívánja teljesíteni. A foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményeket érintő más fontos kérdések kapcsán felmerült esetleges jogszabályi módosítások szükségességét – különösen a szolvenciaszabályokkal kapcsolatban – a Bizottság külön vizsgálja meg.

A Bizottság véleménye szerint az IORP-irányelv révén már vannak eredmények az európai szintű foglalkoztatói nyugdíjak belső piacának kialakulása terén. Az irányelv teljes hatásának kibontakozásához azonban több időre van szükség.

Ugyanakkor a CEIOPS által elvégzett vizsgálat rámutat arra, hogy az IORP-irányelv számos eleme tekintetében további nyomon követésre van szükség. A biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására vonatkozó szabályok esetleges további harmonizációját a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézményekre vonatkozó szolvenciaszabályokkal kapcsolatos bizottsági munka összefüggésében lehet vizsgálni. A befektetési szabályok területén további pontosításra van szükség a kockázatitőke-piacok fogalma és az azonos kibocsátóra vonatkozó szabály hatálya tekintetében. A Bizottság és a CEIOPS folytatja a befektetési szabályok működésének nyomon követését is, különös tekintettel a pénzügyi válságra. A Bizottság támogatja a felügyelők közötti fokozott együttműködést és üdvözli a CEIOPS által a budapesti jegyzőkönyvvel kapcsolatban tervezett nyilvános konzultációt. A letétkezeléssel kapcsolatban a Bizottság ösztönzi az együttműködés erősítését a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények felügyeleti hatóságai és a külföldi letétkezelők felügyeleti hatóságai között, és készen áll arra, hogy szükség esetén jogszabályi javaslatokat terjesszen elő. A jövőbeli módosítás szükségessége az európai felügyeleti rendelkezésekkel kapcsolatos általánosabb értékelés eredményeitől is függ.

A Bizottság továbbra is kötelezettséget vállal arra, hogy ellenőrzi az IORP-irányelv tagállamok általi helyes végrehajtását és folytatja az e területen végzett munkát. A Bizottság ösztönzi továbbá a CEIOPS-ot, hogy folytassa az OPC-jelentésben felvetett átfogóbb kérdésekkel kapcsolatos munkát, és az IORP-irányelv egységes alkalmazása érdekében továbbra is nyomon követi és ösztönzi az együttműködés javítását a felügyeleti hatóságok között.

örzött vagyonnal való szabad rendelkezést, amennyiben az intézmény székhelye szerinti tagállam ezt kérelmezi.”

¹⁵

További információ található a Jacques de Larosière elnökletével működő magas szintű munkacsoport 2009. február 25-i jelentésében és az „Impulzusok az európai gazdaság élénkítéséhez” („Driving European Recovery”) című 2009. március 4-i bizottsági közleményben (COM(2009) 114 végleges).